

37% - cota de alocare din venituri restructurarea posturilor vacante

Actualul guvern rezultat din rotativa stabilită la început de mandat în formula PSD-PNL, că pe UDMR-iști i-a pierdut pe drum, și-a propus o serie de măsuri, în principal de natură economică spre a aduce cât de cât deficitul bugetar la un nivel rezonabil și a mulțumi totodată și cerberul bruxellez, care finanțează (de fapt deblocă), o serie de programe de zeci de miliarde de euro. Că ideile de a rentabiliza structurile bugetivore ale statului au fost declarativ frumoase și mai ales făloase, cu rezultate din pix cât se poate de populiste a făcut parte din latura politică, dar ca de obicei practica gătuie mai întotdeauna sforăitoarele afirmații ale structurilor alese democratic așa cum se spune în teorie.

Statul român are cea mai mare cotă de alocare din venituri (37%) spre susținerea lui din UE. În același timp mai toate structurile bugetare se revoltă sau își păstrează pentru la toamnă inițiativele de a-și prezerva intacte felurite privilegiile câștigate în timp, cum ar fi statul pe scaun ce generează, spun ei, probleme hemoroidale, ori oculare privind la calculatoare (eventual urmărind jocuri video) și multe alte năzbâtii izvorâte din mentalul unora care se erijează în lideri de opinie sau sindicali. Revoltații provin din toate segmentele administrative: sănătate, sistemul judiciar, financiar, profesorii etc. Dar banii de pe unde ar putea veni, că în prezent ne-am îndatorat și pentru viitorii strănepoți. S-a pus problema în principiu de a fi restructurate, reduse ce mai tura-vura, posturile vacante, de ani de zile, numărând spre 200.000 de suflete, care au șefi plătiți la greu dar fără

subalterni.

DEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Aici este o întreagă discuție care depășește dimensiunea acestui articol, de ce nu au fost ocupate în timp și spațiu. Las la latitudinea cititorului să descifreze resorturile dar mai ales interesele de grup, de partid dar mai ales de pupili în devenire ori alte odrasle care să le ocupe. Aparatul administrativ gras a ieșit pe holuri, în piețe, în fața instituțiilor lor să protesteze. Pentru ce? Că se propune eliminarea voucherelor de vacanță celor care depășeau 10.000 de lei pe lună, sporul de calculator și sporul de igienă personală. O șefă de la Ministerul de Finanțe, în fața protestatarilor adunați adhoc, și-a dat (în lacrimi) demisia, în aplauzele celor adunați pe holurile maiestuoase ale instituției, spunând că va deveni vânzătoarea de ziare.

Degeaba, meseria cu pricina a cam dispărut prin osârdia în timp, și a lor, a primarilor sau a altor asociații toxice care au pus la pământ această breaslă care avea un specific aparte, la noi, de peste 150 de ani. În acest context ANAF-ul are cea mai slabă cotă de colectarea veniturilor din UE în ce privește TVA-ul. Actualul prim-ministru a afirmat că propune restructurarea întregului aparat administrativ.

Evident că reacțiile celor vizați au fost prompte de a dezavua acest demers. Este de la sine înțeles că restructurarea nu poate fi impusă de la centru, cel puțin în ce privește instituțiile din teritoriu. Pe de altă parte politicienii aflați în actualul arc guvernamental, nu se implică în acest demers. Fiecare dintre ei, că sunt miniștri, președinți de consilii județene și alții, trebuiau convinși de eficiența restructurărilor, de altfel necesare, dar nu vor să-și altereze susținerea electorală, că la orizont sunt

alegerile de anul viitor. Dacă tot a plecat UDMR-ul de la guvernare de ce au rămas pe ici pe colo prefecti ori alți asociați guvernului care trebuiau să fie înlocuiți?

Soluția pentru așa-zisa restructurare? Ar trebui creat un organism din salariații aflați în actualele structuri ministeriale cât și politice de conducere, să-i numim CSES - Controlul de Stat pentru Eficientizarea Structurilor, să fie rapid puși la treabă, cu un bonus pentru fiecare nivel de organizare înlăturat. Să creeze alte diagrame de relații (nu de pile) așezate pe nevoile fiecărei instituții. Baleind uriașul aparat administrativ existent la Capitală, cu șapte primari (șase de sectoare și unul general), care pe ici pe colo mai au și firme de casă (de pază) în teritoriu se poate constata că aici este raiul funcționărimii. S-a încercat timid la un minister, reducându-se aproape un sfert din salariați și la un consiliu județean din vestul țării, unde au fost eliberați aproape 40% din ocupați.

Cam atât, evident foarte puțin, cum la fel mediatizarea a fost ca și inexistentă. Suntem în plin război economic. UE ne impune o serie întreagă de restricții, cum ar fi blocarea investițiilor pe circa 25.000 km de cursuri de apă din țara noastră. Ba Insula Mare a Brăilei va trebui transformată în mlaștină care cică, ar absorbi ceva CO2. Ca de atâtea ori în istoria noastră recentă, pe mai toate planurile economice, Dictatorul, că așa i-a rămas dangaua, suntem acum într-o vastă zonă de distrugere a țării noastre. Mai toate hidrocentralele construite unele spre 90%, în faza în care trebuiau să intre în funcțiune, au fost blocate în instanțe, astfel că nu a mai avut loc punerea lor în funcțiune. Dacă au acționat în justiție ar fi trebuit să depună niște garanții financiare, cifrate spre ceva milioane de lei. Dar nu, legislația noastră foarte laxă, lasă chiar și pușcăriașii să acționeze, spre a vedea oamenii din instanțe și a-și bate joc de legile strâmbe. UE vrea să ne impună restricții, în condițiile în care vestul deversează spre noi zeci de mii de tone, poate milioane de deșeuri.

Un al treilea subiect, dacă nu de fapt este principalul, de unde bani la buget? Au fost la Comisia Europeană cu căciula în mâini (adică să se căciulească) cei trei - prim-ministrul nostru, ministrul finanțelor și cel al fondurilor europene spre a ni se aproba mărirea deficitului bugetar de la 4 la 5,5% din PIB. O încercare disperată și inutilă că pe fond, tot săraci rămânem. De fapt stăm pe un munte de bani pe care ai noștri decidenți nu vor, ori nu știu să-i ridice de jos. Primele 100 de mari companii care exportă miliarde de euro în țările lor de origine, nu plătesc nici un leu ca impozit pe

profit. Dacă tot sunt neprofitabili, măcar să aplicăm recomandarea Comisiei Europene, de a se aplica 1,5% impozit pe cifra de afaceri, că acum e un proiect de a fi impozitate microîntreprinderile cu 2 ori 3% din venit.

De ce cei mici (minusculi) trebuie sacrificați și marii care de fapt conduc economic țara noastră nu contribuie pe acest segment cu nimic? Pentru că direct ori discret amenință că vor părăsi România. În popor, la noi, se spune, că oricât a-i alunga un câine de lângă o măcelărie, acela nu o va părăsi. Este desigur necesar de a privi și spre cele 1.200 de companii de stat, păstorite de zeci de mii de salariați, dintre care sub 10 lucrează pe profit. Sunt voci că societățile profitabile să fie privatizate. De fapt cele care lucrează în pierdere ar trebui să aibă, într-o proporție de maxim 49% din capital și o componentă privată.

Putem a ne încorda și noi mușchii nu pe zona gazelor, lemnului ori a altora, ci, dacă ne va da voie actualul guvernator al Băncii Naționale să reluăm extracția aurului, cu un produs de 2-5 tone pe an și astfel România se poate alătura, ca valoare de piață țărilor din Golf. Zonele economice din care țara noastră poate să prospere iar bugetul statului să fie prea îndestulat sunt multe, diverse, începând de la toate agențiile umplute cu mii de salariați și care pot produce miliarde de euro și până la concesiunile miniere care sunt blocate de interese obscure, iar pe cei care le au în stăpânire nu-i deranjează nimeni. Da, este necesară o analiză multidisciplinară în care să fie angrenate Academia Română, institutele de cercetare (cele care au mai și rămas), mediul privat, într-o încercare de a rentabiliza statul român. Se poate, dacă este și voință!

Florian Laurențiu Stoika